

Опис порожнини

Правий берег р. Мала Уголька, 2,5 км від лісництва КБЗ, урочище Перлинні, південно-східний схил стрімчака Вів, 30 м від підніжжя.

Корозійно-ерозійна карстова печера-русло давнього джерела, закладена у верхньоюрських вапняках сірого кольору, похило до падіння пластів.

Вхідний отвір трапецієвидної форми (0,7 на 1,0 м). Печера розпочинається коридором (шириною 1,0 м), який на восьмому метрі розширюється, перетворюючись на невеликий зал - зал „Малого підковоноса”. Долівка залу сильно похила. Стеля гладка, добре обточена водою. Зліва в стінах помітні забиті бурою глиною гротики. В 15 м від входу, в цій же стіні, знаходиться закам'яніла трубчаста кістка. Зал має два розгалуження. Ліве відгалуження - відносно широкий хід, стіни, стеля і більша частина долівки якого вкриті натічною корою. По середині ходу знаходиться колона. Лівий хід закінчується натічним водоспадом. Справа, якщо піднятися по слизькому кальцитовому напливу, є невеликий гротик з ванночками, в яких колись знаходилися ооліти. З гротика вузький хід веде в зал „Ікл”. Ліва стінка залу прикрашена сталактитами. З правого боку є висипка, яка веде на поверхню.

Печера волога. В залі „Малого підковоноса” на підлозі є калюжі. Стеля та стіни вкриті краплинами води. Характер живлення розсіяно- інфільтраційне. Температура повітря віддаленої зони взимку становить 6°С, відносна вологість 98- 100%.

Вторинні відклади: глина, дрібнозерниста глина з галькою, натічні утвори: сталактити, напливи, у ванночках знайдені пізоліти. Органічні відклади представлені фосильним та субфосильним остеологічним матеріалом: тут знайдено кістки *Ursus speleus*, *Ursus arctos*, *Putaris* sp.

Перші дослідження печери проведені в 1963 р. І. Чернишем разом з туристами ІІІ республіканського зльоту ДСО та С. Балакіним, І. Пташніковою.

Топографічна зйомка печери зроблене спелеоклубом „Селеніт” (Л. Гнідко, О. Письменна, О. Монич, 18.06.1987р).